

GIFT – OG STADIG KOLLEGER

Det er ikke unormalt, at socialpædagoger forelsker sig på arbejdspladsen, viser undersøgelse. Men kærlighed på jobbet kan skabe splid

FOTO: PRIVAT

#socialpædagog

Jeg hedder Maja Winkel, og jeg er socialpædagog på et bofællesskab under Center for Socialt Udsatte i Næstved Kommune. Her har vi 17 pladser fordelt på to afdelinger. En del af vores beboere har været misbrugere i mange år, og livet har gjort ondt på dem. Men her accepterer vi, at de er misbrugende og gør alt for at sikre, at de har et værdigt misbrugsliv. Et liv, hvor de ikke risikerer at skulle bo på gaden.

I bofællesskabet forsøger vi at skabe en tryk og hjemlig atmosfære, hvor beboerne oplever, at de er en del af et fællesskab. Derfor gør vi meget ud af traditioner som fx påske og jul.

I mit arbejde er der rigtig meget en-til-en kontakt. Mange af beboerne har jo slet ingen familierelationer tilbage, så jeg hjælper til med alt muligt lige fra at gøre rent, vaske tøj, komme til lægen eller i banken – ligesom jeg også støtter dem med deres sidste vilje eller med at skabe kontakt til pårørende. Vi er lidt endestationen for mange af dem. Derfor handler det rigtig meget om, at den sidste tid skal være værdig. X

Kolofon

Udgives af Socialpædagogerne, Brolæggerstræde 9, 1211 København K. Tlf. 7248 6000. www.sl.dk /// **Ansvarshavende** forbundsformand Benny Andersen /// **Redaktion** Søren Lauridsen (chefredaktør), sln@sl.dk, Tina Løvbohm Petersen, tln@sl.dk, Malene Dreyer, mad@sl.dk, Marie Dissing Sandahl, mds@sl.dk, Jakob Ravn Fjordbo, jrf@sl.dk, Runa Adriane Riis Larsen, ral@sl.dk /// **Kontakt redaktionen** på nyhedsrum@sl.dk /// **Layout** René Hart /// **Produktion** KLS Pureprint A/S /// **Læserbreve** Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. Vi opfordrer til, at indlæg højst fylder 2.000 anslag, og redaktionen forbeholder sig ret til at forkorte. Læserbreve med injurerende indhold afvises. Indlæg sendes til nyhedsrum@sl.dk /// **Annoncer** Se annonceinformation på socialpædagogen.sl.dk /// **Oplag** 45.000 i perioden 01.07.17-30.06.18 /// **Redaktionen** af 14/2019 er afsluttet 22.11.2019. Næste nummer udkommer i uge 4, 2020. /// **Forsidefoto** Sofia Busk Hansen /// 76. årgang /// ISSN 0105-5399

Magasinet er 100% fri for skadelige/hormonforstyrrende kemikalier og er certificeret efter verdens strengeste miljøcertificering.

Vi tager ansvar for indholdet og er tilmellet

Danske Medier OPLAGSKONTROL

18

Jeg har oplevet et par, som inden personalemøder blev helt enige om, hvad deres mening var om alt. Det gav en ubehagelig stemning.

— Deltager i ny undersøgelse, hvor Socialpædagogerne bl.a. spørger medlemmerne om deres holdning til, at kolleger bliver kærestere

FOTO: PRIVAT

TEMA

16

Jobsamtalen førte til børnebørn **Morten og Bodil blev kærestere på deres fælles arbejdsplads – i en tid, hvor det var helt naturligt at blande følelser og faglighed**

PORTRÆT

FOTO: SOPHIA JULIANE LYDOLPH

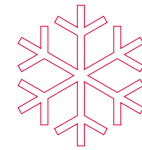
8

Stille pige blev politisk aktivist **Sarah Baagøe Petersen overvandt genertheden og står nu på spring til at kaste sig ud i fagpolitisk arbejde**

Bagsiden

GLÆDELIG JUL

Læs om et smukt juleøjeblik på spædbørnshjemmet i Nuuk

26

Et helle for mennesker på kanten **Værestedet tilbyder socialt udsatte et meningsfuldt fællesskab**

FOTO: SIMON JEPPESEN

4

81 mio. kr. i erstatning til medlemmerne

5

Ny lønmodel for familieplejere

6

Kampagne: 'Godt spottet'

Ny kampagne sætter fokus på, hvordan bl.a. socialpædagoger opdager symptomer på type 2-diabetes

14

Dyrk arbejdsglæden

Få 10 tips til, hvordan du kan skabe arbejdsglæde til gavn for dig selv – og din arbejdsplads

24

Dilemma

Er det uprofessionelt at holde kontakten til borgeren, når man skifter job – eller er det bare meningsfuld menneskelighed?

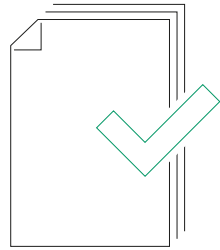
34

FOTO: SØREN KJELDGAARD

Springet

Socialpædagog Nikoline Egemar tog nødtvunget springet til et nyt team og fortsatte arbejdet efter trusler fra en borger

81 mio. kr. i erstatning

378 afsluttede arbejdsskadesager – og godt 81 mio. kr. i erstatning. Det er to nøgletal i Socialpædagogernes nye arbejdsskadestatistik for 2018.

Siden sidste år er der sket en stigning i, hvor mange sager der bliver anerkendt – både når det gælder arbejdsulykker og erhvervssygdomme. I alt afsluttede Socialpædagogerne 171 sager om arbejdsulykker i 2018, og heraf blev to ud af tre sager anerkendt. Det er en stigning på 8 procentpoint siden 2017.

– Det er da bekymrende, at vi stadig ser så mange arbejdsskader.

Det kan jo være et symptom på, at der ikke helt er balance mellem de ressourcer, man tildeler det socialpædagogiske område og kompleksiteten af de borgere, vores medlemmer arbejder med, siger Socialpædagogernes forbundsnæstformand Marie Sonne.

Når det gælder erhvervssygdomme, fik Socialpædagogernes medlemmer i 2018 anerkendt 32 pct. af alle erhvervssygdomme. De psykiske erhvervssygdomme anerkendes i højere grad end de fysiske – oftest anerkendes diagnoserne PTSD, uspecificeret belastningsreaktion og depression. Hele 97 pct. af de anerkendte psykiske erhvervssygdomme er forårsaget af vold og trusler. X

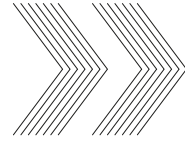
Uligeløn kalder på politisk løsning

Jo flere kvinder, der er i et fag, jo lavere er lønnen. Det dokumenterer en ny undersøgelse fra VIVE, Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd, som har undersøgt sammenhængen mellem løn og køn på arbejdsmarkedet. Og udviklingen står stille. I 2010 var billedet det samme.

Forbundsformand i Socialpædagogerne Benny Andersen mener, at uligeløn mellem kvinde og mandefag er et politisk skabt problem. 'Derfor må Christiansborg også på banen og tage ansvar for at finde løsninger', siger han.

ILLUSTRATION: COLOURBOX

Et kæmpe tillykke til JAC Gentofte. Hvor bliver man som forbundsformand stolt af sådan en socialpædagogisk arbejdsplads, hvor tilgangen er, at det er medarbejderne, der sidder med guldet og den vigtigste viden.

Forbundsformand Benny Andersen i anledning af, at Job-, Aktivitets- og Kompetencecenteret i Gentofte for andet år i træk er kåret som landets bedste offentlige arbejdsplads

Kommuner bruger løn model forskelligt

Flere kommuner vil aflønne familieplejere efter en ny lønmodel, gennemsnitsmodellen, der anbefales af KL og Socialpædagogerne.

Men der er store forskelle på den måde, hvorpå overgangen til det nye lønsystem føres ud i livet.

Et eksempel, der viser, at det kan lykkes at lave en god løsning for alle parter, er Norddjurs Kommune. Plejefamilier, der allerede har et plejebarn fra Norddjurs, kan selv vælge om, de vil overgå til gennemsnitsmodellen, eller om de vil fortsætte på den gamle ordning, hvor vederlagene forhandles hvert år.

FOTO: SOCIALPÆDAGOGERNE

Fagligt løft med skræddersyet diplommodul

Med støtte fra kompetencefonden har 21 medarbejdere på Center for Netværk i Gentofte gennemført et fælles kompetenceløft skruet sammen ud fra deres behov og ønsker. Diplommodulet i 'Samskabelse' på Københavns Professionshøjskole har givet kollegerne både **ny energi, et fælles fagligt sprog – og bedre tilbud til borgerne.**

For at finansiere forløbet ansøgte Center for Netværk om tilskud fra Den Kommunale Kompetencefond – og fik tildelt sammenlagt 280.000 kr. X

– Vi er rigtig glade for den aftale, vi har landet i Norddjurs, siger kredsformand Gert Landergrøn Due fra Socialpædagogerne Østjylland.

Andre steder er lønmodellen led i en sparøvelse. Fx i Assens, hvor kommunen skal spare 1,4 mio. kr., og hvor familieplejere tvinges over på den nye model. En model, som kredsformand Hanne Ellegaard fra Socialpædagogerne Lillebælt har sagt fra overfor.

– Min klare opfordring er at tage besparelserne på familieplejen af bordet og indføre den nye lønmodel på frivillig basis for de familieplejere, der allerede har børn fra Assens i pleje, siger hun. X

Nye regler for magt-anvendelse

Den 1. januar 2020

træder nye regler i kraft for magt-anvendelse på voksen-handicapområdet. Socialpædagogerne har lavet et webinar om emnet, hvor jurist Susanne Wiederquist gennemgår de centrale ændringer i reglerne og sætter fokus på, hvad de nye regler betyder i praksis. X

Du kan se webinarret på sl.dk/webinar

FOTO: COLOURBOX

SENIORER I JOB

MÅSKE I HUSKER ARNE? Altså ham fra Socialdemokraternes kampagne. Bryggeriarbejderen, som gerne vil have en værdig tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet.

Han er slidt ned. Han vil ærligt talt ikke blive hjulpet af de 20 anbefalinger fra 'Seniortænkningen for et længere & godt seniorarbejdsliv', som i november offentliggjorde sine bud på, hvordan vi bedre fastholder seniorer i job.

Men med de nye anbefalinger vil vi kunne undgå, at der i fremtiden kommer flere mennesker som Arne. Og den vej skal vi gå. Vi skal have flere 60-70-årige til at blive på arbejdsmarkedet, og det er kun godt, at der er politisk fokus

'Et ordentligt arbejdsmiljø er en afgørende forudsætning for, at seniorerne har helbredet til at udskyde pensionen og blive længere på jobbet'

på, at vi med en række initiativer skal værne om de gråhårede på arbejdsmarkedet.

Et ordentligt arbejdsmiljø er en afgørende forudsætning for, at seniorerne har helbredet til at udskyde pensionen og blive længere på jobbet.

Derfor ser vi bl.a. frem til, at Seniortænkningens anbefaling om forsøg med arbejdsmiljøvejledning bliver taget i brug ude på landets arbejdspladser.

Men vi skal altså også fortsætte arbejdet med at sikre, at ældre mennesker, som har været på arbejdsmarkedet i mange år og har bidraget til velfærdssamfundet, kan få lov til at trække sig, når kroppen ikke kan mere.

Dét arbejder Socialpædagogerne videre med. X

Michael Madsen
forbundskasserer Socialpædagogerne

FOTO: RICKY MOLLOY

FOTO: DR

INGEN ER PERFEKT

Marie og Amalie er tvillinger. De deler forældre og fødselsdato, de elsker begge to søde sager og at danse. Men mens Amalie Kondrup lever et liv som så mange andre med job, mand og tre børn, så bor tvillingesøster Marie Lisbjerg i en beskyttet bolig sammen med syv andre borgere med udviklingshæmning.

I dokumentaren 'Ingen er perfekt' møder vi ud over Marie også Tilde, Michele og Andreas, som alle har udviklingshæmning – og som ligesom de fleste andre på deres alder drømmer om karriere, kærester, uddannelse og børn. X

Se dokumentaren på dr.dk

Historien om et barn med brug for særlig støtte

'Når alle masker falder' er biografien om Thomas de Oliveira – en nordjysk dreng, som i sin opvækst var udsat for massivt omsorgssvigt og blev anbragt i forskellige plejefamilier og institutioner. Bogen fortæller om teenageår med stormfulde modsætninger: Weekender i sus og dus i det københavnske jetset

kontra konfliktfyldte hverdage som plejebarn og specialklasse-elev. En skildring af de destruktive livsspor, der kan følge af en utryk opvækst – men først og fremmest en pointering af den afgørende forskel, som nære relationer kan gøre. X

Når alle masker falder af Thomas de Oliveira, **Historia, 249,95 kr.**

Bliv bedre til at spotte diabetes

Infektioner. Sår, der ikke heler. Eller synsforstyrrelser. Det er nogle af de symptomer på type 2-diabetes, du bør kende. En ny kampagne 'Godt spottet' sætter fokus på, at bl.a. socialpædagoger inden for socialpsykiatrien og ældreområdet spiller en vigtig rolle i opsporing af type 2-diabetes blandt de borgere, som de er i kontakt med. X

Læs mere på sst.dk/godtspottet

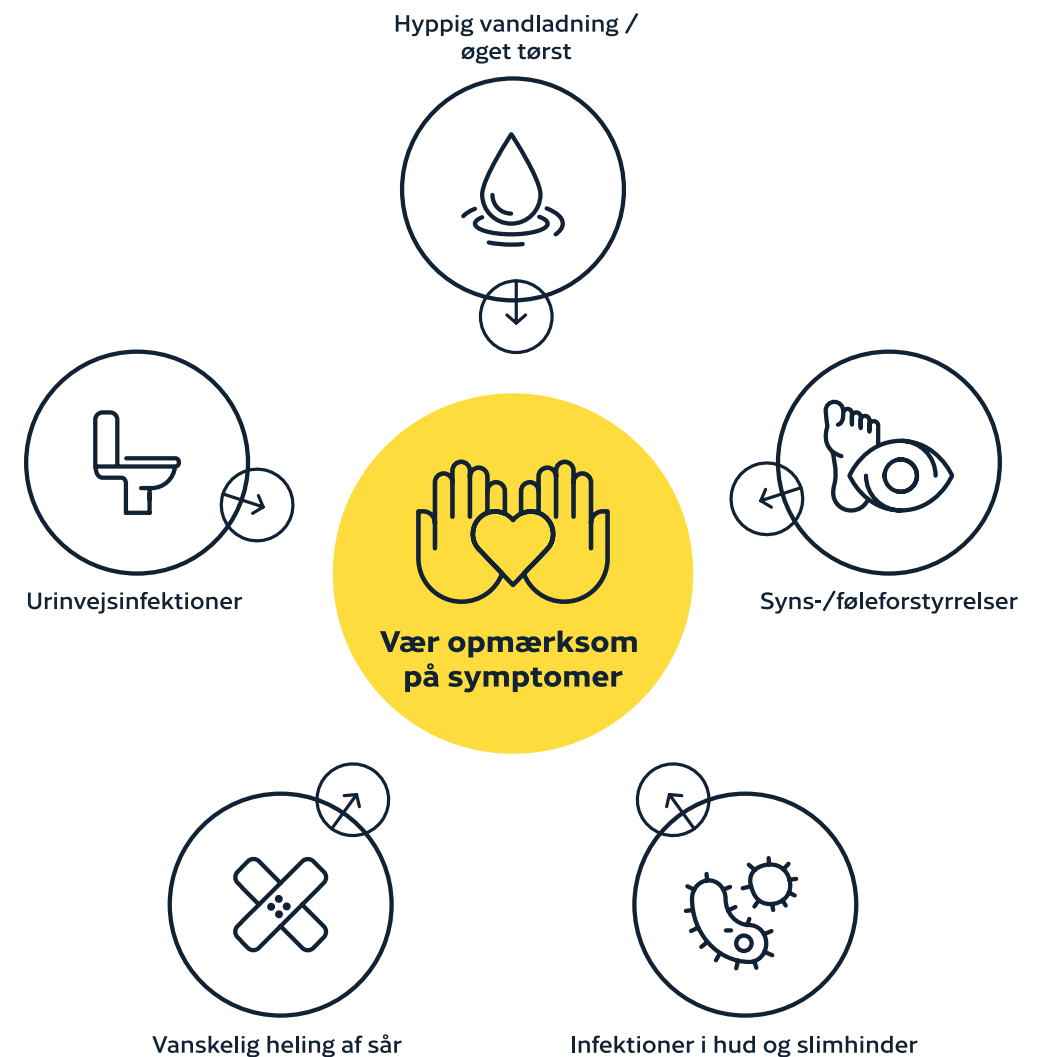

Forflyt uden at overbelaste kroppen

Med i alt otte episoder sætter podcastserien 'Forflyt med omtanke' fokus på forebyggelse af akut fysisk overbelastning på social- og sundhedsområdet. BrancheFællesskabet for Arbejdsmiljø for Velfærd og Offentlig administration står bag – og serien giver både de ansattes historier og eksperternes bud på, hvorfor krop- og rygskaderne opstår, og hvad der skal til, for at vi kan undgå dem. X

Find den på din [podcast-app](#).

Vær med til at spotte type 2-diabetes

Ved du, hvad du skal gøre, hvis du ser symptomer på type 2-diabetes hos en borger?

I dag går ca. 60.000 danskere rundt med diabetes uden at vide det. Ved at være opmærksom på symptomer på type 2-diabetes kan du sikre, at sygdommen opdages så tidligt som muligt, og at flere borgere får rettidig behandling og mulighed for at leve et godt liv med sygdommen.

Til dig som leder: Tal med dine medarbejdere om, hvad I gør og hvem, der gør hvad, når I får mistanke om, at en borger har type 2-diabetes. Læs mere på sst.dk/godtspottet

Fra stille pige til fagpolitisk aktivist

Hun har overvundet genertheden og står nu på spring til at kaste sig ud i fagpolitisk arbejde. Men forinden har socialpædagog **Sarah Baagø Petersen** både været igennem et faderopgør – og en årelang indsats som LGBT-aktivist

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
SOPHIA
JULIANE
LYDOLPH

S

ARAH BAAGØE PETERSEN kan ikke lade være med at grine.

– Hvad de ville sige? Dem, der kun kendte mig som barn? Hvis de hørte, at jeg lige er blevet valgt ind i kredsbestyrelsen for Socialpædagogerne Lillebælt? Ja, de ville i hvert fald ikke sige: 'Selvfølgelig! Det er da lige Sarah.' De ville nok blive temmelig overraskede.

41-årige Sarah Baagøe Petersen voksede op i Agedrup udenfor Odense. I et hjem, hvor der stort set aldrig blev talt om politik. Jo, TV Avisen kørte måske i baggrunden, men det var aldrig noget med at diskutere, om det nu var bedst, at rød eller blå blok kom til magten.

Hendes mor arbejdede som rengøringsassistent, og hendes far var autolakerer. Men den dag i dag ved Sarah Baagøe Petersen ikke, om de var med i en fagforening.

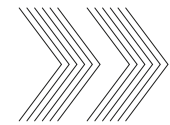
– Det må de næsten have været, men det var aldrig nogensinde noget, der blev talt om, siger hun.

Stort engagement

Selv var Sarah Baagøe Petersen med egne ord en 'stille og lidt forsagt pige', der kun sjældent sad med fingrene oppe i timerne.

Forsagt er ellers ikke lige det ord, der springer først i munden, når man skal beskrive hende i dag. Med iver og engagement fortæller hun om stoltheden ved at være socialpædagog, glæden ved at skulle påbegynde arbejdet i kredsbestyrelsen, drømmene om at se flere yngre socialpædagoger blive aktive i fagforeningen – og vigtigheden af at kæmpe for et bedre arbejdsmiljø.

Alene indenfor det sidste år har hun været i medierne med tre forskellige sager: En lokal opfordring til at donere julegaver til de hjemløse på forsorgshjem-

Jeg husker det faktisk som om, han fysisk skubbede mig væk. I hvert fald havde han meget svært ved at acceptere det, og det var slet ikke noget, han ville tale om.

— Sarah Baagøe Petersen, socialpædagog

met St. Dannesbo udenfor Odense, hvor hun arbejder som socialpædagog. Et debatindlæg i Politiken med overskriften: 'Jeg vil ikke have flere beskeder om kollegaer, der er blevet stukket ned'. Og en mængde interviews med forskellige medier efter at den fynske LGBT-forening Lambda i december 2018 blev udsat for nynazistisk hærværk.

– På en måde er jeg to personer. Jeg kan stadig være genert som privatperson, men der sker noget med mig, når jeg fx står foran en journalist med en mikrofon og taler for en sag. Selv min stemme forandrer sig, fortæller Sarah Baagøe Petersen.

Følelsen af at være anderledes

Som barn følte Sarah Baagøe Petersen altid, at hun var anderledes.

– Først tænkte jeg, at det nok var fordi, min mor var ældre end de fleste andre mødre – hun var 40 år, da hun fik mig. Senere, da mine forældre var blevet skilt, troede jeg, at det var fordi, jeg var det eneste skilsmissebarn i klassen. Men det var først som ung voksen, at jeg forstod, at det var seksualitetsdelen, der gjorde mig anderledes. I starten skjulte jeg det og havde fx en hemmelig kæreste, fortæller hun.

Sarah Baagøe Petersen blev aktiv i den fynske LGBT-forening Lambda. Både fordi hun søgte og fandt et fællesskab, og fordi hun gerne ville hjælpe andre unge, der måske også havde svært ved at acceptere sig selv. Fx tog hun ud på skoler og holdt foredrag.

Da hun selv sprang ud og fortalte sine forældre, at hun var til piger, reagerede hendes far lige så negativt, som hun havde frygtet.

– Jeg husker det faktisk som om, han fysisk skubbede mig væk. I hvert fald havde han meget svært ved at acceptere det, og det var slet ikke noget, han ville tale om. Og så fik jeg lyst til at provokere. Jeg tænkte, at hvis min far ikke ville høre det, så skulle han have det smasket i ansigtet.

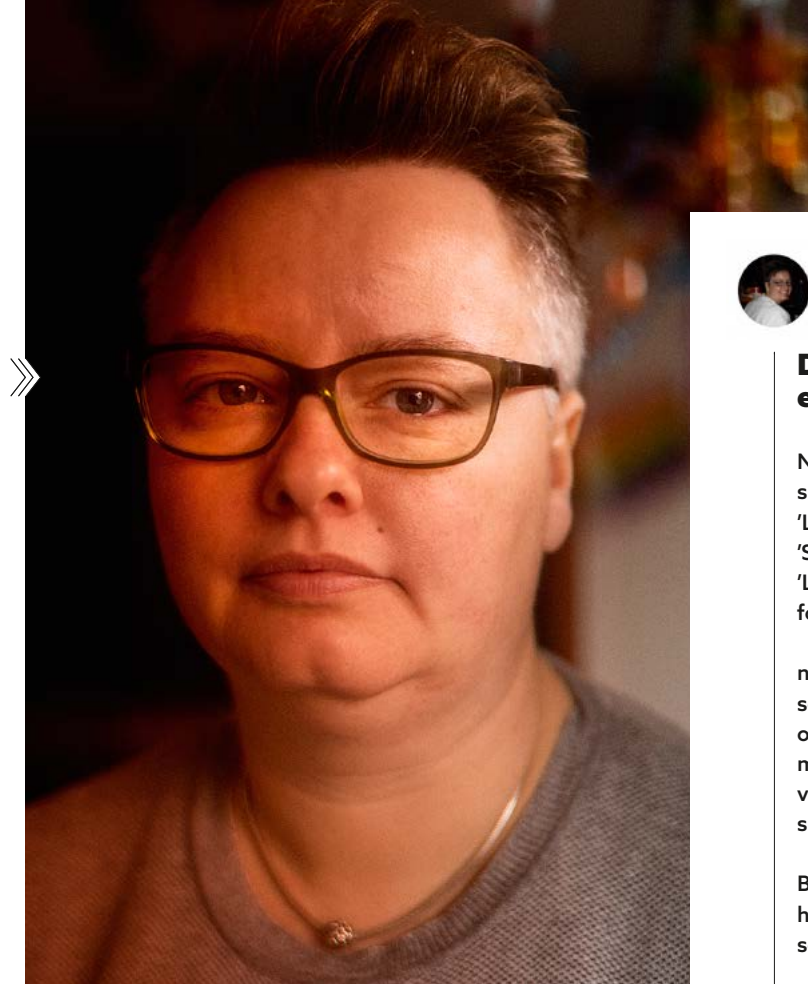
Bredere engagement

Derfor begyndte hun at melde sig, når Lambda efterlyste frivillige, som havde mod på at tale med journalister – og sammen med sin daværende kæreste var hun i TV2 for at tale om homoseksuelles ret til adoption.

– I begyndelsen stod jeg frem som en form for provokation, men sådan blev det ikke ved med at være. Nu står jeg frem, fordi jeg gerne vil gøre en forskel og påvirke nogle ting, siger Sarah Baagøe Petersen, der også lægger vægt på, at hun i dag har et godt forhold til sin far.

Udvikling

Som barn var hun genert og forsagt. I dag optræder Sarah Baagøe Petersen ofte i medierne både som socialpædagog og aktivist.

Derfor er Sarah en stolt socialpædagog

Når Sarah Baagøe Petersen præsenterer sig selv på Instagram (under navnet 'Lakridspolet'), skriver hun som det første: 'Stolt socialpædagog'. Efterfulgt af såvel 'LGBT-aktivist', 'Kæreste med Tine' og 'Glad for dyr – især Ludvig og Athene.'

– Jeg kan jo komme med 1.000 klicheer, når jeg skal fortælle, hvorfor jeg er en stolt socialpædagog. Men for mig handler det om at gøre en forskel. Det giver bare så meget mening, når mit arbejde er medvirkende til, at et andet menneske vokser, siger hun.

Som et konkret eksempel nævner Sarah Baagøe Petersen dengang, hun skulle hjælpe en beboer med at flytte fra forsorgshjemmet og hen til sin egen lejlighed.

– Så stod vi der mellem flyttekasserne og skulle sige farvel, og det var sådan en situation, hvor man tænker: Skal vi give hånd, eller skal vi kramme? Og så kunne jeg se, at jo – han ville gerne have et kram. Og da vi så havde krammet, så han på mig og sagde: 'Sarah, du ved godt, at du er den ene af de eneste fire mennesker, jeg kan regne med? I hele verden'.

– Vi er begge to blevet mere voksne, siger hun. Skridt for skridt banede Sarah Baagøe Petersens LGBT-aktivisme vej for et større samfundsmæssigt engagement.

– Man kan sige, at jeg i begyndelsen engagerede mig i en sag, som jeg havde en stor personlig interesse i. Så blev mit engagement lidt bredere – og så lidt bredere endnu. Og jeg håber, at noget af det, jeg har lært som LGBT-aktivist, også kan bruges i andre sammenhænge, siger hun.

Ud over at være næstforperson og talsperson for Lambda er Sarah Baagøe Petersen også forperson for Mangfoldighedsfest Odense, som hun selv har været med til at etablere.

– Nogle tror, at det er en parade i stil med Pride i København, men det er det ikke. Det handler ikke kun om LGTB-personer, men om alle minoriteter – fx også mennesker med udviklingshæmning eller hjemløse, siger hun

Aktiv i fagforeningen

Sidste skud på stammen i Sarah Baagøe Petersens engagement handler om fagforeningen. Det fik stor næring, da hun søgte – og blev optaget – på Socialpædagogernes fagpolitiske uddannelse, hvor

man på sammenlagt 12 dage lærer at sætte ord på den socialpædagogiske faglighed – og laver alt fra debatkonkurrencer til at skrive læserbreve.

– Jeg blev helt høj af det. Det er sådan en uddannelse, hvor man kommer dødtæt hjem og samtidig er fuld af energi, siger hun.

Den fagpolitiske uddannelse skærpede Sarah Baagøe Petersens faglige identitet.

– Nu ved jeg, at jeg også er socialpædagog indeni, siger hun.

Samtidig fylder det at være homoseksuel på en anden måde.

– Da jeg var yngre, var det nok en mere vigtig del af min identitet. Sådan er det, når du hele tiden skal >>>

Profil
På Instagram
præsenterer
Sarah Baagøe
Petersen sig
bl.a. som
LGTB-aktivist
og dyreelsker.

Saraha's mottoer:

1) Hvis du synes, at noget skal være bedre, kan du sætte dig ned og brokke dig – eller du kan prøve at gøre det bedre. Og dér vælger jeg det sidste.

2) Én person kan ikke gøre en kæmpe forskel – men mange kan godt.

springe ud og igen og igen sige: 'Nej, min kæreste er ikke en han. Det er en hun.' Det skal jeg sådan set stadig, men nu er det mere en biting. Til gengæld kommer min faglige identitet til at fylde mere og mere. Min kæreste siger i hvert fald tit: 'Åh, skal du nu også være socialpædagog herhjemme?' Og selve det at mit fag fylder mere i min identitet, giver mig også større lyst til aktivisme: Jeg vil gerne være med til at udvikle faget og løfte vilkårene op på et højere niveau, siger Sarah Baagøe Petersen.

Og ligesom hendes fars modstand i sin tid var med til at vække hendes aktivisme i LGBT-bevægelsen, får hendes engagement i fagbevægelsen nu næring af den modstand, hun oplever, når der fx er besparelser på vej.

– Jeg er ikke god til at sidde på hænderne, hvis jeg synes, at noget er uretfærdigt.

Stikker fingeren i jorden

Som LGBT- og mangfoldighedsaktivist har Sarah Baagøe Petersen oplevet meget, der er lykkedes. Fra små ting som et enkelt vellykket foredrag til de større glæder, som når Odense Byråd vælger at donere 200.000 kr. til mangfoldighedsfesten – og til de største sejre som fx da Folketinget i 2012 vedtog loven om kønsneutrale ægteskaber.

Når det gælder arbejdet i fagbevægelsen, håber hun også på succeser. Men hun har samtidig en ydmyg tilgang:

– Nu skal jeg først og fremmest lige finde ud af, hvad det hele går ud på. Det at være kredsbestyrelsesmedlem er jo en helt ny verden for mig, og jeg har stor respekt for dem, der har været i gang i mange år. Men det er min drøm, at jeg selv er med til at gøre en forskel i to retninger: At vi får et bedre arbejdsmiljø, og at vi om nogle år kan sidde til en kredsgeneralforsamling og kigge på rigtig mange deltagere. Mange flere end de 100, max 200, der plejer at dukke op. Og at jeg vil kunne se, at mange af dem er yngre end mig. Og så vil jeg aldrig kunne tænke, at det er min fortjeneste – men at det er noget, vi har opnået i fællesskab, siger hun.

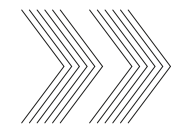
Tifold tilbage

Præcis hvad der skal til for at engagere flere socialpædagoger, ved Sarah Baagøe Petersen ikke.

– Det er ikke sådan, at jeg allerede har de vises sten. Jeg vil gerne være undersøgende og fx spørge de unge selv. Hvad skal der til, for at de vil være med? Men jeg tror i hvert fald, det handler om at give mulighed for, at man kan engagere sig på mange forskellige måder, siger hun.

Når Sarah Baagøe Petersen tænker tilbage, var det ikke særlig sjovt at være en stille pige, der skilte sig ud fra mængden. Dengang ville hun bare gerne have været som alle andre.

– Men selvfølgelig har det været en vigtig faktor for mig, at jeg var nødt til at lære at stå ved mig selv. Gennem LGBT-aktivismen har jeg lært at have mod til at turde. Jeg har lært at handle og oplevet, at du kan rykke noget ved fx at lave lobbyarbejde eller gå i medierne. Og jeg har lært, at det du selv giver ud i frivilligt arbejde, kan du få tifold tilbage i form af meningsfuldhed og fællesskab. ×

Jeg har lært, at det du selv giver ud i frivilligt arbejde, kan du få tifold tilbage i form af meningsfuldhed og fællesskab.

— Sarah Baagøe Petersen, socialpædagog

Masteruddannelse i Socialt Entreprenørskab

Forandringskraft

Social innovation

Lærende partnerskab

MSE er en videreuddannelse for dig, der arbejder med at skabe social bæredygtig forandring, også når civilsamfundets rolle og muligheder sættes i spil.

De fire semestertemaer i den to-årige uddannelse er:

- socialt entreprenørskab i et samfundsmæssigt perspektiv
- organisationsudvikling, evaluering og ledelse
- aktører i det sociale entreprenørskab og i partnerskaber
- social innovation i socialt entreprenørskab

Studiestart: 31. januar 2020

Ansøgningsfrist: 19. december 2019, fortsat ledige pladser

Læs mere på: ruc.dk/mse

Kontakt os på: imt-master@ruc.dk eller tlf. 4674 3030

Hjemmeside: ruc.dk/mse

Mød os på Facebook

CENTER FOR SOCIALT ENTREPRENØRSKAB

DYRK ARBEJDS-GLÆDEN

– og styrk din faglige stolthed

Arbejdsglæde er ikke blot et skridt på vejen mod godt kollegaskab. Det er også en vigtig kilde til livsglæde. Men glæde i arbejdet er et individuelt ansvar, der kræver, at du aktivt søger den, siger arbejdsglædeekspert

TEKST JAKOB RAVN FJORDBO

LIGNER DIN ARBEJDS-DAGS begyndelse en lang ørkenvandring mod fyraften, og har du det med at tælle ned til weekenden længe før, den indtræffer? Så mangler du måske noget så afgørende som arbejdsglæde i din hverdag. Arlette Bentzen har som Chief Happiness Officer og foredragsholder hos firmaet Arbejdsglæde Nu de sidste ni år beskæftiget sig med, hvad der skaber arbejdsglæde hos ansatte på tværs af mange forskellige brancher. Her giver hun 10 tips til, hvordan du kan skabe arbejdsglæde til gavn for dig selv – og din arbejdsplads. ×

2

Tag ansvar

Din arbejdsglæde er dit ansvar og ingen andres. Ikke chefens, ikke kollegernes, ikke samfundets. Selvfølgelig er der andre, der kan have indflydelse på din arbejdsglæde. Men ansvaret er i sidste ende dit.

3

Vælg arbejdsglæden til

Arbejdsglæde kommer fra dig selv, for det er i høj grad et spørgsmål om indstilling. Hvis du ved hver vagts begyndelse beslutter dig for, at du vil være glad, er du mere modstandsdygtig overfor udfordringer, der ellers kunne vælte det gode humør af pinden.

4

Bliv skarp på, hvad der gør dig glad

Efter du har taget ansvaret på dig, så spørg dig selv: 'Hvornår er jeg mest glad på jobbet?'. Når du kan besvare det spørgsmål, kan du aktivt søge flere af de konkrete situationer eller opgaver, der giver dig størst arbejdsglæde.

5

Fokusér på de små sejre

En af de allervigtigste veje til arbejdsglæde er resultater – det at gøre et godt stykke arbejde, som du selv kan se meningen i. Resultater behøver ikke at være store og målbare. Det kan også være den lille forskel, du gjorde for en borger forleden, og som gjorde dig fagligt stolt.

6

Del dine succeser

Resultater gavner ikke kun din egen arbejdsglæde, men også dine kollegers. Så husk at dele dine faglige sejre – fx på personalemøderne. Møder har ofte et fremadrettet fokus, hvor man vender det, man skal nå. Men de er også et oplagt forum til at synliggøre, at I lykkes med kerneopgaven.

7

Sig fra overfor brok

Der er ingen tvivl om, at arbejdsglæde smitter, men det gør brok desværre også. Brok fra kolleger er faktisk den største kilde til manglende arbejdsglæde. Mange har på et tidspunkt haft en kollega, der indtog rollen som den evigt negative. Det skal være okay at ytre sig kritisk på arbejdspladsen, men tilbagevendende brok skal du sige fra overfor. Det er ikke dit ansvar at lægge ører til.

8

Husk nu at sige godmorgen!

Det er et såre simpelt råd, men et 'godmorgen' løfter stemningen på arbejdspladsen. Det sætter dialoger i gang, skaber gensidig respekt og signalerer, at I vil hinanden. Relationerne er det afgørende her, for de er sammen med resultater den vigtigste kilde til arbejdsglæde. Prøv engang at forestille dig stemningen på en arbejdsplads, hvor ingen sagde 'godmorgen'!

9

Vær uventet venlig

Overrask dine kolleger med noget, du ved gør dem glade, og som de ikke forventer. Det kan være ved at give en hånd med en opgave, der egentlig ikke lå på dit bord, ved at tage en kop kaffe med til sidemanden eller plukke en buket markblomster til personalestuen på vej til arbejde. På den måde viser du, at du også tænker på dem som mennesker.

10

Spred arbejdsglæden gennem anerkendelse

Fortæl dine kolleger, hvorfor det er en fornøjelse at arbejde sammen med dem og husk at rose dem, når de gør et godt stykke arbejde. Det kræver så lidt af dig selv, og det gør en verden til forskel for din kollega.

hvad børn ikke ved ... har de ondt af

Personlig og faglig kvalificering i børne- og familiesamtaler

2 moduler à 3 og 2 dage d. 20.-22. april samt d. 8.-9. juni 2020

Kursussted: Knudhule Badehotel - Ry

Undervisere: Karen Glistrup og Marianne Schütt

Kurt Nielsen, spædbarnsterapeut og teamleder af Børn og Familiehuset i Odense:

"Hvad børn ikke ved... har de ondt af er et vigtigt kursus om det at tale med børn. Kurset giver et kvalificeret bud på, hvordan vi snakker med både børn og forældre, så tavsheden mellem dem brydes."

Jonna Denice Selvejer, psykolog i Palliativ Team og Familieambulatoriet, Region Syddanmark:

"Det mindset, som Karen Glistrup advokerer, er et værktøj der ligger allerøverst i rygsækken hver dag når jeg har med børn, familier og forældre at gøre. Jeg har fra kurset fået en ro i maven når jeg fastholder behovet for at være ærlig overfor barnet."

Læs mere på www.snakomdet.dk

Stine Tofte, klinisk børnepsykolog:

"Hvad børn ikke ved... har de ondt af er en af de bedste bøger, som jeg nogensinde har læst. Den børn ALLE, der er i berøring med børn, læse!"

ER DU UTRYG PÅ DIT ARBEJDE?

- VI ER SPECIALISTER I UDADRETTET ADFÆRD OG VI KAN SKABE TRYGHED HER OG NU!

Supervision, kurser og tryghedsskabende vikarer

S · Y · O · P

SIKKERHED · TRYGHED · OMSORG · PÆDAGOGIK

For AKUT assistance

Tlf. 7060 5929

– hele døgnet, hele ugen

www.s-t-o-p.nu

Tlf. 7199 3775 • post@s-t-o-p.nu

6.238
pædagog-par

Kender du mange pædagoger (og herunder også socialpædagoger), der er gift med pædagoger? Så er det ikke tilfældigt. Pædagog + pædagog er nemlig en af de mest hyppige kombinationer, når man kigger på par, der har fundet en partner med samme uddannelse. Det viser en særkørsel som Danmarks Statistik har lavet i sommeren 2019. Statistikken viser antal par med samme højest fuldførte uddannelse – og her kommer 'pædagog-uddannelsen' ind på en fjerde plads med i alt 6.238 pædagog-par svarende til otte pct. Folkeskolelæreruddannelsen ligger på førstepladsen (dem er der 12.260 af – svarende til 21 pct.) Herefter kommer detailhandelsuddannelsen og kontoruddannelsen.

Ser man på Socialpædagogernes medlemmer med og uden en pædagoguddannelse, deler omkring 12 pct. adresse. Tallet skal dog tages med forbehold, bl.a. fordi det også dækker over socialpædagoger, der bor i samme opgang, men i hver sin lejlighed.

JOBSAMTALEN FØRTE TIL BØRNEBØRN

Morten Fjordbo skulle have et job. Men han endte med at få en kone, to børn og et barnebarn. Mød parret som blev kærestes på deres fælles arbejdsplads – i en tid, hvor det var helt naturligt **at blande følelser og faglighed**

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
SOFIA
BUSK
HANSEN

HVIS TO-ÅRIGE MARTHA engang spørger, hvordan hendes farmor og farfar mødte hinanden, er svaret klart:

– Til en jobsamtale. På Svane-parken i Birkerød, der var et hjem for voksne udviklingshæmmede.

Bodil Ravn var ung tillidsrepræsentant, og Morten Fjordbo var nyuddannet socialpædagog med kurs mod sit første job.

Det var sommeren '83, og vejret var varmt, husker Bodil Ravn.

– Du havde hennafarvet hår og sådan en stropundertrøje under cowboyjakken, og jeg tænkte: Hold da op, en lækker fyr. Hvis han bliver ansat, så ...

Morten Fjordbo lagde også mærke til Bodil Ravn.

– Jeg tænkte, at du var en køn pige. Og sød. Men det var ikke noget dybtfølt, for på det tidspunkt

var jeg lige flyttet sammen med min kæreste.

En frisk fyr

Morten Fjordbo fik jobbet og kom til at arbejde tæt sammen med Bodil Ravn, der selv var uddannet omsorgsassistent – en slags forløber for socialpædagoguddannelsen. Det var midt i en pædagogisk brydningstid, hvor ideer om mindre medicin og mere selvbestemmelse langsomt vandt frem.

– Jeg kom lige fra seminarier, og der var meget, jeg gerne ville lave om, fortæller Morten Fjordbo.

Fx fik han efter modgang og sværds slag gennemført et nyt tilbud til beboerne, så nogle af dem fik mulighed for at gå på daghøjskole i København – og få trafiktræning, så de selv kunne komme derind.

Parløb
Morten Fjordbo og Bodil Ravn blev ikke bare kolleger, men også ægtefæller og livsledsagere.

Når jeg tænker tilbage, vil jeg sige, at vores kollegaer var ret langmodige. Men dengang var det helt naturligt.

— Morten Fjordbo, socialpædagog

– Jeg tror nok, det gjorde ham lidt mere tiltrækkende. At han var sådan en frisk fyr, siger Bodil Ravn, mens farven stiger op i kinderne.

Morten Fjordbo nød også at arbejde sammen med Bodil Ravn.

– Jeg synes, hun var en klog pædagog, siger han.

På værtshus i København

Selv om der var kemi fra start, skulle der gå et helt år, før Morten Fjordbo tog mod til sig og betroede Bodil Ravn, at 'han vældig godt kunne lide hende og måske også var ved at være lidt forelsket.'

Det var på et værtshus i København, hvor de var taget hen med en flok kollegaer. Og selv om Bodil Ravn og Morten Fjordbo på det tidspunkt boede sammen med hver sin kæreste, endte aftenen

med Bodils Ravns ord med, at 'der skete det, der ikke måtte ske.'

Derefter gik det slag i slag. Snart blev de kærestes. Så flyttede de sammen. Og i 1987 blev de gift. Alt imens de begge blev ved med at arbejde på Svaneparken.

– Når jeg tænker tilbage, vil jeg sige, at vores kollegaer var ret langmodige. Men dengang var det helt naturligt. Forstanderen var også kæreste med en medarbejder, fortæller Morten Fjordbo.

Kærestes og kollegaer

I alt var Morten Fjordbo og Bodil Ravn tætte kollegaer i fem år. Så søgte Morten Fjordbo et nyt job.

– Der var ikke nogen, der havde klaget over os, men vi var måske nok bange for, at nogen på et tidspunkt ville synes, at det blev for meget. Bodil var tillidsrepræ-

Kolleger
Parret delte
arbejdsplads
i fem år, før
Morten Fjordbo fik nyt job.

sentant, og jeg var sikkerhedsrepræsentant – og måske kunne vi i for høj grad blive en magtfaktor. Samtidig syntes jeg også, at arbejde og fritid kom til at flyde for meget sammen, siger Morten Fjordbo.

Siden har de haft hver deres arbejdsplads, men de har fortsat kunnet sparre og tale fag. Så meget, at de var bevidste om, at det ikke måtte tage overhånd, fortæller Morten Fjordbo.

– Da vores to børn, der nu er voksne, var små, passede vi på med, at arbejdet og socialpædagogikken ikke skulle fylde for meget ved spisebordet. Dengang skulle det handle om deres dag. ×

I dag arbejder Morten Fjordbo som hjemmevejleder i Fredensborg Kommune, mens Bodil Ravn er gået på efterløn.

GIV AGT

Amors pile kan skabe splid

Hver sjette socialpædagog i ny undersøgelse har – eller har haft – en affære eller et kæresteforhold med en kollega, viser svar fra Socialpædagogernes medlemspanel. **Det kan skabe problemer** på arbejdspladsen, og Socialpædagogerne anbefaler derfor klare retningslinjer

TEKST MARIA RØRBÆK

FORELSKELSE, kys og kæresteri er normalt positivt ladede ord. Men lige så skønt, det kan være, lige så problematisk kan det også blive, hvis den ud-kårne er en kollega – eller måske ligefrem en chef.

For kærlighed på arbejdspladsen kan skabe forskellige problemer, viser svarene fra 1.365 medlemmer i Socialpædagogernes medlemspanel, Medlemspulsen.

64 pct. af deltagerne i medlemspanelet erklærer sig helt eller delvist enige i udsagnet: 'Det er

problematiske, når der opstår flirt, kæresteforhold eller ægteskab mellem kolleger'.

Besvarelsenerne i kommentarfeltet viser, at problemerne kan dreje sig om alt fra splid til manglende fokus på kerneopgaven og uheldige alliancer (se nederst på siden).

Flertal for retningslinjer

Hver sjette deltager fortæller, at de har – eller har haft – en affære eller et kæresteforhold med en kollega, og andre har på anden vis haft det tæt inde på livet. Som en, der skriver:

'Jeg er selv resultatet af en sådan affære'.

57 pct. mener, at der bør være særlige retningslinjer for affærer og parforhold på arbejdspladsen. Og det er Socialpædagogernes forbundsformand Marie Sonne enig i.

– Alle arbejdspladser bør have klare retningslinjer for, hvad der gælder for kæresteforhold og andre familiære relationer som fx et mor-datter-forhold. Må du som mor ansætte dit eget barn som vikar? Og må du fortsætte i et chef-medarbejder-forhold eller kollega-kollega-forhold, hvis I bliver kærestere, spørger hun.

Afhænger af arbejdspladsen

Marie Sonne vil ikke gøre sig til dommer for, hvad retningslinjerne skal indeholde.

– På nogle arbejdspladser vil det fx være fint, at kollegaer er kærestere, så længe de ikke arbejder med samme beboergruppe. Andre

steder er det helt no-go. Og nogle steder kan man fint fortsætte som tætte kollegaer, selv om man også lever sammen privat. Det er helt individuelt fra arbejdsplads til arbejdsplads. Det er bare vigtigt, at reglerne er de samme for alle – og at alle kender dem, siger hun.

Så længe kæresteparret opfører sig professionelt, kan et forhold godt være uproblematisk. Men der er en række faldgruber, siger Marie Sonne:

– Man skal fx forholde sig til, om der kan opstå problemer med tavshedspligt, og om der er risiko for kollegajalousi. Og man skal undgå, at der kan opstå situationer, hvor man med rette eller urette kan mistænke et kærestepar for fx at vægte deres egen relation højere end beboernes behov.

Etisk udvalg arbejder videre

Hvis retningslinjerne fastslår, at to kærestere ikke må arbejde sammen – eller at en medarbejder og

leder ikke må være kærestere – er det også vigtigt, at det på forhånd gøres klart, hvad der så skal ske.

Kan arbejdspladsen fx tilbyde, at den ene medarbejder får arbejde på en anden matrikel? Eller skal der være en tidsfrist for, hvornår medarbejderen selv skal finde et andet arbejde?

Det er bare vigtigt, at reglerne er de samme for alle – og at alle kender dem.

— Marie Sonne, forbundsformand Socialpædagogerne

Socialpædagogernes etiske udvalg, skal i det nye år kigge nærmere på retningslinjer for kærlighed på arbejdspladsen. ×

Hvis du har input, er du velkommen til at kontakte Etisk Udvalg via sl@sl.dk.
Skriv att. Etisk Udvalg i emnefeltet.

Er det ok at blive kærestere på jobbet?

Her er et udpluk af, hvad medlemmerne i Socialpædagogernes medlemspanel har svaret:

'Jeg synes ikke, det skal være et problem, før det evt. rent faktisk bliver det. Jeg oplever, at min arbejdsplads får gratis tid fra mig, fordi jeg ikke kan lade være med at sparre i min fritid.'

'Jeg har et par kolleger, der er gift og arbejder i to forskellige afdelinger. De deltager af og til i samme møde og arrangementer uden problem. De repræsenterer hver deres team og deres borgere.'

'Jeg har oplevet et par, som inden personale-møder blev helt enige om, hvad deres mening var om alt. Det gav en ubehagelig stemning.'

'Det er ikke godt for en arbejdsplads, når et par bliver skilt eller bare ikke er kærestere mere. Det skaber splid og utryghed for kollegaer, der deles op i grupper.'

'Den mandlige part i forholdet blev vred på patienter, når de talte grimt til hans kæreste. Det har haft konsekvenser for sikkerheden på afdelingen.'

'Hvis der sker en fejl, kan det være svært ikke at holde hånden over den anden.'

GIFT – OG STADIG KOLLEGAER

Erik og Vicky Stensgaard Graversen er ikke alene fælles om tre børn, en hund og et hus. De deler også arbejdsplads.

Men på jobbet kører de en professionel stil

TEKST
MARIA
RØRBÆK
//
FOTO
SOFIA
BUSK
HANSEN

BEGYNDELSEN så hun slet ikke Erik Stensgaard Graversen som en potentiel kæreste. Han var bare en god kollega på bo- og aktivitetstilbuddet Sølund, hvor de begge arbejdede som vikarer. – Det var nok mest fordi, jeg havde en anden kæreste på det

tidspunkt. Men jeg havde heller ikke lige forestillet mig, at jeg skulle have en yngre kæreste. Og Erik var 23, mens jeg var 26, fortæller Vicky Stensgaard Graversen, der i dag deler efternavnet med Erik.

– Da det blev forbi mellem mig og min tidligere kæreste, begyndte Erik og jeg at se mere til hinanden privat. Vi gik sammen i træningscenter, og selv om jeg i begyndelsen kun tænkte, at det handlede om at træne, udviklede det sig, og vi blev kærestere.

En hemmelighed

I starten holdt parret forelskelsen hemmelig for kollegaerne. Men da Vicky Stensgaard Graversen en dag skulle besøge sin nye kæreste og kollega, holdt hun stille i et kryds nær hans lejlighed.

Professionalisme

Det er i private rammer, at kys og kærtegn høre hjemme. Ikke på arbejdspladsen, hvor en professionel attitude er vigtig, mener Vicky Stensgaard Graversen.

– Og da jeg så ind i bilen ved siden af, sad vores fælles kollega Gitte og grinede over hele femøren. Som om hun ville sige: 'Jeg ved godt, hvor du skal hen', fortæller Vicky Stensgaard Graversen.

Selv om parrets kærlighed blev offentlig, holdt de stadig en distance på jobbet.

– I starten syntes Erik vist, at det var lidt fjollet, at vi ikke kunne kysse og holde i hånd. Men for mig er det virkelig et no-go på arbejdet. Det er vigtigt med en professionel attitude, siger hun.

Sideløbende med vikararbejdet uddannede Vicky Stensgaard Graversen sig til socialpædagog, og

i dag er hun fastansat på Sølund, mens Erik stadig er vikar og universitetsstuderende.

Arbejdssnak derhjemme

I mere end ti år arbejdede de i samme hus, men sidste år skiftede Vicky Stensgaard Graversen til et andet hus, hvor hun er aktivitetsmedarbejder.

– På en måde er det en fordel, at vi ikke længere er så tætte kollegaer. Før kunne arbejdet godt fylde lidt for meget derhjemme, og nogle gange var vi nødt til at sige: 'Så! Nu pakker vi arbejdet væk. Nu skal vi ikke tale mere om det.' På den anden side er det også en fordel, at den anden virkelig forstår

Samarbejde

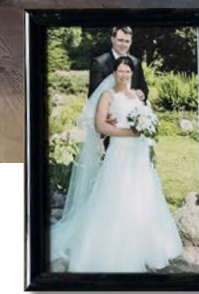
I ti år har Vicky og Erik Stensgaard Graversen arbejdet sammen på Sølund, og det har haft både fordele og ulemper.

get på arbejdet med dårlig stemning imellem dem. Men for os har det ikke givet nogen problemer at være kollegaer. Vi har altid sørget for at klare eventuelle konflikter derhjemme, siger hun.

Forholdsregler

Forholdet til Erik har aldrig været på dagsordenen til MUS-samtaler eller andet, men ret tidligt i forholdet tog Vicky Stensgaard Graversen en snak med sin daværende souschef.

– Hun sagde, at vi skulle tænke over, hvad vi ville gøre, hvis forholdet gik i stykker, og så svarede jeg, at det havde vi allerede talt om: Så skulle Erik finde et andet job, for det var mig, der havde været længst på Sølund.

I starten syntes Erik vist, at det var lidt fjollet, at vi ikke kunne kysse og holde i hånd. Men for mig er det virkelig et no-go på arbejdet.

— Vicky Stensgaard Graversen, socialpædagog

det til bunds, når man fortæller om noget, der er sket på arbejdet, siger hun.

Vicky Stensgaard Graversen har selv været kollega til andre, der dannede par, og nogle gange har det været et problem:

– Især i det ene tilfælde, hvor manden havde været utro, og det kom til at fylde utrolig me-

Set i bakspejlet tænker hun, at det var godt, at hun mødte Erik på jobbet – og ikke i byen.

– I byen er det hele mere overfladisk. På arbejdet lærer man hinanden bedre at kende. På en langsommere måde. Og så finder man ud af, at alle sådan nogen ligegyldige ting som aldersforskel ikke betyder noget. ×

GODT MAN IKKE MÅ VÆRE KÆRESTER HER

Det er helt på sin plads at sige **nej til kærester** på en socialpædagogisk arbejdsplads. Sådan lyder det fra Lonni E. Dolleris.

TEKST
MARIA
RØRBÆK
///
FOTO
SOFIA
BUSK
HANSEN

PÅ MIN ARBEJDSPLADS bliver vi trænet i at lægge det private og personlige væk, når vi møder ind på arbejdet. Og det kan jo godt være svært, hvis man elsker sin kollega, siger socialpædagog Lonni E. Dolleris.

Hun arbejdede frem til 1. november på Særforanstaltningen Grevenlund i Odense Kommune, der huser domsanbragte psykisk udviklingshæmmede.

– Når vi går ind til en borger, kan vi blive slået på – akkurat som når en bokser går ind i en bokse-

ring. Men det er vigtigt, at vi ikke oplever, at det er vores privatperson, der bliver slået på. Det er vores fagperson. Og derfor får vi supervision i at skabe et skel mellem arbejde og privatliv, så vi fx ikke taler for meget privat på arbejdet, siger Lonni E. Dolleris.

Netop derfor syntes hun ikke, det var godt, da to kollegaer overtrådte arbejdspladsens retningslinjer om, at kollegaer ikke må være kærester – og at den ene skal overflyttes til en anden matrikel, hvis de alligevel bliver det.

Skidt for arbejdsmiljøet

– På en måde var de kærester i det skjulte, men alle vidste, at de var det. Og da den ene i kæresteparret blev overfaldet af en beboer, havde den anden svært ved at håndtere det. Min mand ville sikkert også blive meget vred, hvis jeg blev overfaldet og mene, at det var en

Min mand ville sikkert også blive meget vred, hvis jeg blev overfaldet og mene, at det var en dårlig arbejdsplads.

— Lonni E. Dolleris, socialpædagog

Relationer

I følge Lonni E. Dolleris hører private relationer ikke hjemme på en socialpædagogisk arbejdsplads, fordi arbejdet netop handler om relationer og følelser, hvor man skal være professionel.

Læs mere på nettet

Har du ikke fået nok læsestof om kærlighed på arbejdspladsen? Så er der mere at hente på Socialpædagogen online.

Læs fx flere kommentarer fra medlemsundersøgelsen i 'Kollega-kærlighed deler vandene' – og få to modsatrettede svar på spørgsmålet: 'Er der særlig grobund for forelskelse på socialpædagogiske arbejdspladser?'

Find artiklerne via socialpaedagogen.sl.dk/

dårlig arbejdsplads. Men så ville det foregå hjemme i vores egen stue. Her kom utilfredsheden med ind på arbejdspladsen, og det var ikke godt for arbejdsmiljøet, siger hun.

Da hun var yngre, syntes hun, at det var et voldsomt indgreb i friheden at sige, at kollegaer ikke måtte være kærester.

Men nu har Lonni E. Dolleris ændret holdning:

– Måske kan det gå på en fabrik eller en almindelig kontorarbejdsplads. Men ikke på en socialpædagogisk arbejdsplads, hvor følelser og relationer fylder så meget. ×

Lonni E. Dolleris har fået nyt arbejde fra 1. november.

Står du i et fagligt dilemma, så skriv til: nyhedsrum@sl.dk

ja!

TEKST
JAKOB RAVN
FJORDBO
///
FOTO
RICKY MOLLOY
OLE JOERN,
REDSTAR

» MÅ MAN HOLDE KONTAK- TEN?

Socialpædagoger kommer ofte tæt på borgeres liv og inderste tanker. Derfor kan det være nærliggende at bevare kontakten, hvis man skifter arbejde. For er det ikke brutalt at bryde kontakten til et sårbart menneske så pludseligt? Eller sætter det fagligheden og etikken over styr, hvis man forsøger at veksle en professionel relation til en personlig? Socialpædagogerne **Ninna Molin** og **Christian Mattsson** ser forskelligt på sagen.

Ninna Molin, socialpædagog på Åmosen i Hillerød, et botilbud for voksne udviklingshæmmede med sidediagnoser

Jeg arbejdede i et års tid på et behandlingstilbud for autistiske børn og unge, hvor jeg fik tæt kontakt til en dreng, der desværre ikke blev ordentligt set på stedet. Da jeg stoppede, følte jeg, at jeg svigtede ham, hvis jeg cuttede kontakten. Derfor forsøgte jeg at etablere

en ledsagerordning med hans forældres opbakning. Men det afviste kommunen med argumentet om, at institutionen skulle dække hans behov. Så jeg tog i stedet initiativ til, at vi kunne ses privat en gang om måneden. Det har vi gjort i et halvt år nu, selvom min

tidligere leder er imod det. For mig er de månedlige møder og gåture meningsfulde, da jeg kan se, at de betyder alverden for ham. Desuden er det en styrke, at jeg kender ham indgående, og jeg behøver ikke bekymre mig for, om jeg træder ud over min faglighed, da jeg ikke

arbejder professionelt med ham længere. Det er altså en klar fordel, at magtforholdet er taget ud af ligningen. Så hvis det gør en positiv forskel for borgeren, er det i orden at følge sin samvittighed og holde kontakten.

MENINGSFULD MEDMENNESKELIGHED

- Kan gøre en positiv forskel i borgerens liv
- Gør en personlig relation mulig

MUDRER DE FAGLIGE GRÆNSER

- Risikerer at spænde ben for tidligere kollegers arbejde
- Relationen vil altid være ulige

Christian Mattsson, socialpædagog på Trinbrættet i Esbjerg, et botilbud for psykisk sårbare borgere med bl.a. misbrugsproblemer

Vi skal være varsomme med at gøre relationsarbejde personligt og privat. For socialpædagoger er relationer et fagligt værktøj, vi bruger professionelt for at flytte borgere fra ét punkt til et andet. Hvis en faglig relation bliver personlig, mudrer du

grænserne for, hvornår du arbejder relationsfagligt. Da jeg under uddannelsen afsluttede en praktik, spurgte et par borgere, om vi skulle være Facebook-venner. Det måtte jeg takke nej til, og selvom det var svært, var det det rigtige at gøre, hvis jeg

skulle hjælpe dem videre i livet. For jeg frygter, at man ubevidst fastholder borgere i gamle mønstre og stigmatiserende selvforståelser, hvis man bevarer kontakten. Det er en illusion at tro, at man kan gøre en tidligere professionel relation 100 pct. personlig. Det vil

altid være et ulige forhold, når du har en dyb viden om borgeren, som vedkommende ikke har om dig. Om du vil det eller ej, bærer du magtforholdet videre, og det gavner ingen. Du risikerer derimod at skævvride dine tidligere kollegers arbejde med borgeren.

nej!

Plads til dem, der er faldet ved siden af

I et lille rødt hus i hjertet af Aarhus tilbydes hjemløse, misbrugere og psykisk syge et meningsfuldt fællesskab, hvor de ikke bliver mødt med en løftet pegefinger. Værestedet er et helle, hvor mennesker på kanten kan få en bid mad, en snak med en socialpædagog – eller deltage i aktiviteter, der erstatter manglende beskæftigelse.

TEKST OG FOTO SIMON JEPPESEN

Venner

Nogle af brugerne er firbenede – som fx hunden Silke, hvis ejer fortæller: 'Silke er hjemløs ligesom jeg. Det er en gadehund fra Kreta. Hun er min bedste ven, min tudeklud. Hun holder mit hoved oven vande. Jeg har diagnosen ADHD, og uden Silke tror jeg, at jeg ville drikke mig ihjel.'

Nærhed

Hvor torsdag formiddag i fællesrummet underviser sygeplejerske og sexolog Zigne Holm i berøringens betydning og giver blid massage. Hun fortæller, at berøring er et behov – også for mennesker i en svær situation.

Livskvalitet

De udsatte borgere, der kommer på Værestedet, skal føle sig mødt og hørt. Mange af dem er skadet, og bedøver sig selv med et misbrug. 'Det er et mål at få de her borgere til at arbejde med sig selv. Det kan være små ting – som ikke at tage coke de næste par dage', fortæller socialpædagog Katrine Raymond Larsen. Hun er nyuddannet – og var i praktik på Værestedet, som nu er hendes første arbejdsplads.

Savn

Kirsten er bedstemor og bruger Værestedet som trøst, fordi hun savner sine anbragte børnebørn. 'Jeg kan ikke holde ud at sidde derhjemme og gruble, jeg er nødt til at møde nogle rare mennesker', siger hun.

Livshistorie

Povertywalk er et tilbud fra Værestedet om en tur i Aarhus med en forhenværende misbruger som guide. Turen tager udgangspunkt i guidens eget liv. Her en gruppe fra Favrskov Gymnasium. Guiden i dag er Brian (th), som bl.a. fortæller, at han efter at have været narkoman i 15 år nu har været helt clean i to år. 'Det er ligesom at komme i puberteten igen', siger han.

Relationer

Et par af de mandlige brugere vil kun fotograferes, mens de holder tæt om socialpædagog Katrine Raymond Larsen. 'Jeg tager seksualiseringen for, hvad det er: Et forsøg på at skabe kontakt. Det vigtige er at have klare grænser og sige fra, hvis der bliver sagt noget, jeg ikke bryder mig om – og så siger de undskyld. Det handler om at skabe relationer og bruge de relationer til at hjælpe brugerne', siger hun.

Et værested for alle

Værestedet er et tilbud under Aarhus Kommune til borgere over 18 år med misbrug eller andre psykiske og sociale problemer. Der er åbent hverdage fra kl. 8:30 til 21 – og i weekenden fra 13 til 21. En del af medarbejderne på Værestedet er socialpædagoger, mens andre er brugere, der har fået støttede jobs.

Målsætningen med Værestedet er at erstatte manglende beskæftigelse med meningsfulde fællesskaber og alternativ beskæftigelse som fx Hus Forbi, kurser, idræt, musik, Povertywalk eller daglejerarbejde. Samtidig forsøger medarbejderne i Værestedet også at løse borgerens sociale problematikker i samarbejde med de øvrige kommunale indsatser.

På Værestedet er der også plads til borgere, som har store misbrugsproblemer – og avisen Hus Forbi holder også til i huset.

Bænken

Katrine Raymond Larsen besøger ind imellem Klostersort, hvor en del misbrugere hænger ud. I samarbejde med Uddy Nyma fra Naapiffik, et værested for grønlandere, forsøger hun at trække flokken på bænken hen til et af de to væresteder. 'Jeg vil gerne hjælpe til at give dem nogle nye livskvaliteter. Eller blot at give dem et helle', siger hun.

PlusJul.

PlusElektronik.

Spar penge på din næste iPhone, iPad, Mac eller en af de andre lækre produkter i alle 21 butikker og online.

3-10 %

humac

PlusHvidevarer.

Opgradér dine hvidevarer inden jul, så er du klar til julebag og flæskesteg – besøg din nærmeste punkt1 butik.

5 %

punkt1

PlusMagasiner.

Tag et afbræk fra julehandlen, og nyd en hyggestund med underholdning fra kendte ugeblade og magasiner.

Særpris

Aller

PlusFoto.

Lav flotte fotobøger, fotokalendere, vægdekorationer og meget mere til familien i julegave.

10 %

cewe

PlusLys.

Køb lamper fra blandt andre Le Klint, Vipp, Fritz Hansen, Flos, Kartell og mange flere med rabat.

11 %

LAMPE MESTEREN.DK
belysning for livet

PlusElektronik.

Hos Expert finder du et stort udvalg af alle de kendte mærkevarer – besøg en af de 22 butikker i hele landet.

3 %

expert

LO Plus er blevet til PlusKort.

Nyt navn – samme gode fordele og rabatter. Besøg pluskort.dk

PlusKort.

Der tages forbehold for trykfej og ændrede rabataftaler. Læs vilkår og betingelser for rabataftalerne på pluskort.dk

KONTAKT

KREDS NORDJYLLAND
www.sl.dk/nordjylland
Tlf. 7248 6100
nordjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag 9-15, onsdag og fredag 9-12, frokostlukket 12-12.30
Kredsformand: Peter S. Kristensen
Privat 9883 8700

KREDS BORNHOLM
www.sl.dk/bornholm
Tlf. 7248 6650
bornholm@sl.dk
Åbningstid: mandag lukket, tirsdag-fredag 9-14.
Kredsformand: Bitten Sohn Thomsen

KREDS ØSTJYLLAND
www.sl.dk/ostjylland
Tlf. 7248 6300
oestjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-14, torsdag 12-16, fredag 9-13.
Kredsformand: Gert Landergrøn Due

KREDS MIDT- OG VESTJYLLAND
www.sl.dk/midtogvestjylland
Tlf. 7248 6200
midtogvestjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag 9-15, tirsdag og onsdag 9-13 og torsdag 12-16
Kredsformand: Peter Sandkvist
Mobil 2045 2614

KREDS NORDSJÆLLAND
www.sl.dk/nordsjaelland
Tlf. 7248 6600
nordsjaelland@sl.dk
Åbningstid: mandag, onsdag og torsdag 10-14, tirsdag 10-17, fredag 10-12.
Kredsformand: Lene Ek Christensen

KREDS MIDTSJÆLLAND
www.sl.dk/midtsjaelland
Tlf. 7248 6550
midtsjaelland@sl.dk
Åbningstid: Mandag til torsdag 9-15 (lukket 12-12.30), fredag 9-12
Kredsformand: Lene Kümpel

KREDS SYDJYLLAND
www.sl.dk/sydjylland
Tlf. 7248 6250
sydjylland@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-14, torsdag 12-16, fredag 9-12
Kredsformand: Finn Harald Rasmussen
Mobil 2230 6203

KREDS LILLEBÆLT
www.sl.dk/lillebaelt
Tlf. 7248 6400
lillebaelt@sl.dk
Åbningstid: mandag, tirsdag og onsdag 9.30-15 (lukket 12.30-13), torsdag 13-16, fredag 9.30-13
Kredsformand: Hanne Ellegaard
Mobil 4086 6854

KREDS STORKØBENHAVN
www.sl.dk/storkoebenhavn
Tlf. 7248 6700
storkoebenhavn@sl.dk
Åbningstid: alle hverdage 9-12, samt tirsdag og torsdag 12.30-16
Kredsformand: Lars Petersen
Mobil 2217 9706

KREDS STORSTRØM
www.sl.dk/storstrom
Tlf. 7248 6500
storstroem@sl.dk
Åbningstid: mandag 12.30-15, tirsdag og onsdag 9-15 (lukket 12-12.30), torsdag 12.30-16, fredag 9-14 (lukket 12-12.30)
Kredsformand: Lisbeth Schou

SOCIALPÆDAGOGERNES LANDSFORBUND

www.sl.dk
Tlf. 7248 6000 / sl@sl.dk,
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13.

Medlemsteam:

Ved spørgsmål om medlemskab, kontingent og efterlønsbidrag.
Tlf. 7248 6030 / medlem@sl.dk

Arbejdsskadeteam:

Er du kommet til skade på jobbet?
www.sl.dk/arbejdsskade
Tlf. 7248 6040 / arbejdsskade@sl.dk

Job- og karriererådgivning

Gratis rådgivning om job og karriere for forbundets medlemmer hver mandag 14-17.
Tlf. 7248 6060.

SOCIALPÆDAGOGERNES A-KASSE

Tlf. 7248 6010 / dagpenge@sl.dk
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15, torsdag 9-17, fredag 9-13.

Forretningsudvalget

Forbundsformand
Benny Andersen
Tlf. 4055 0982.

1. forbundsnæstformand

Marie Sonne
Tlf. 2210 1728.

2. forbundsnæstformand

Verne Pedersen
Tlf. 4064 0344

Forbundskasserer

Michael Madsen
Tlf. 4093 4833

PRESSEKONTAKT:

Presseansvarlig
Lise Møller Aarup
laa@sl.dk / mobil: 2423 5150

Enhedsleder for Kommunikation

Søren Lauridsen
sln@sl.dk / mobil: 2290 2023

PÆDAGOGSTUDERENDES LANDSSAMMENSLUTNING

www.p-l-s.dk
Tlf. 3546 5880
Åbningstid: mandag, tirsdag og torsdag 10-15.

PENSIONS KASSEN

www.pka.dk
Tlf. 3945 4540 / pka@pka.dk
Åbningstid: mandag-torsdag 8.30-20, fredag 9-15.

LILLEBÆLT

Årsmøde for Familieplejere
13. januar 2020 kl. 9.00-14.00
Best Western Hotel Fredericia, Vestre Ringvej 96, Fredericia

Oplæg om barnets følelsesmæssige udvikling af Tina Hutnik og Gry Houmann, som holder kurser for institutioner, kommuner, skoler, pædagogisk/psykologisk personale, plejefamilier og adoptivforældre i barnets emotionelle udvikling i teori og praksis. Tilmelding via lillebaelt@sl.dk eller på tlf. 72 48 64 00 senest 6. januar. Se mere på lillebaelt.sl.dk

STORKØBENHAVN

Besøg i Mærsk Tårnet. Arrangement for seniorer og efterlønnere.
Torsdag den 30. januar 2020 kl. 10.00
Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet, Blegdamsvej 3 B, København N

Kom på rundvisning i Mærsk Tårnet – det nye fyrtårn indenfor sundhedsforskning på Københavns Universitet. Efter rundvisningen spiser vi frokost i nærheden. Pris: 160 kr. for medlemmer, kr. 260 for gæster. Tilmelding senest 23. januar efter 'først til mølle' – der er max. 25 pladser. Man er først tilmeldt når man har indbetalt på konto nummer: 5332 0000244491. Yderligere oplysninger på tlf.: 24891061.

Formanden på facebook

Følg Benny Andersen

www.facebook.com/forbundsformand

SOCIALPÆDAGOGERNE

KALENDER

LÆSERBREV

Bjarne Elm
Socialpædagog

Pia Callesen artikel som reklame

Det er fint, at Socialpædagogen bringer faglige artikler. Men når den er så misvisende og uunderbygget, som Pia Callensens (P.C.) 'Kunsten at ignorere den lyserøde elefant' i oktober bladet, er det stærkt problematisk. Socialpædagogen bør være opmærksom på, at det er med de forskellige psykologiske teorier som med vaskepulver – konkurrencen er hård, og man går meget op i effekten. Derfor er det vigtigt for de forskellige psykologer/retninger at overbevise f.eks. pædagoger om, at lige netop deres tilgang er den mest effektive, fordi så følger der jobs med som undervisning, foredrag og supervision.

Netop derfor bør fagbladet være mere kritisk overfor det, som folk med åbenlyse økonomiske interesser fortæller til bladet. P.C. fortæller, at den metakognitive teori, som hun stiftede bekendtskab med for seks år siden er 'revolutionerende' og bygger på principper om, at sindet er selvregulerende, grublerier er destruktive, og at man skal lade tanker/følelser komme og gå.

Hvis man kender lidt til tredje generations kognitiv adfærdstherapi som ACT, DAT, MBKT, vil man vide, at de har haft den samme tilgang gennem de sidste 20 år – og mange af metoderne er også de samme,

som P.C. nævner. Nogle af principperne går endda flere tusind år tilbage og ses f.eks. i buddhismen.

Der er en graf i artiklen med overskriften 'Forsknings resultat', og der står 'Raske efter 2 år', hvor metakognitiv terapi scorer 65 pct. og kognitiv terapi 38 pct. Men de mennesker, P.C. taler om, er jo slet ikke syge, men har forskellige grader af angst – og hvad vil det sige at blive rask? Kan det måles?

Jeg forstår, at jeg skal tolke grafen, som at metakognitiv terapi er bedre end kognitiv terapi. Men der står intet om, hvad det er for en kognitiv terapi. Er det 2. generations kognitiv terapi, som næsten ikke bliver brugt, eller er det 3. eller noget helt andet?

Sidst i artiklen skriver P.C.: 'Vi har været ude i kommunerne og lavet gruppeforløb på ikke motiverede borgere. Her er effekten stadig højere end med traditionel terapi'. Kan man overhovedet lave terapi med folk, som ikke er motiverede – og hvordan med etikken? Effekten er højere end med traditionel terapi forstås, men hvor ved P.C. det fra? Det fremgår ikke, og hvad er traditionel terapi her?

Jeg har ikke noget imod reklamer i Socialpædagogen, men jeg vil sgu gerne vide, når noget er en reklame.

SVAR

Søren Lauridsen
Chefredaktør

Kære Bjarne Elm

Tak for dit læserbrev. Det glæder os at få respons fra medlemmerne – også når det er kritik. Socialpædagogen præsenterer løbende nye metoder og teorier indenfor det socialpædagogiske område med det formål at holde medlemmerne orienterede om, hvad der foregår aktuelt indenfor deres fag. Psykolog og dr. ph.d. Pia Callesen er repræsentant for en ny behandlingsmetode af psykiske lidelser, metakognitiv terapi, som der er evidens for virker. Videnskabelige studier fra både England, Norge og Danmark dokumenterer, at metoden har god effekt. Senest underbygget af et nyt studie af blandt andre Morten Hvenegaard, der er Ph.d. og psykolog ved Psykiatrisk Center København, som for nylig er publiceret i tidsskriftet Psychological Medicine.

Du skriver, at fagbladet skal være kritiske overfor folk med åbenlyse økonomiske interesser. Det er jeg enig med dig i, og det er vi. Men langt de fleste fagfolk og teoretikere, hvis arbejde og forskning vi beskæftiger os med i Socialpædagogen, udgiver bøger, holder foredrag eller praktiserer på anden måde privat. Når det er sagt, forholder vi os altid kritisk til de faglige metoder, vi formidler, først og fremmest på kriterierne relevans og validitet: Er det

relevant for medlemmerne, og er der hold i det? Det, mener jeg, i høj grad gør sig gældende i artiklen med Pia Callesen.

Man kan læse mere om forskningsresultaterne i rapporten 'Metacognitive therapy versus cognitive-behavioural therapy in adults with generalised anxiety disorder' på websitet cambridge.org.

Langt de fleste fagfolk og teoretikere, hvis arbejde og forskning vi beskæftiger os med i Socialpædagogen, udgiver bøger, holder foredrag eller praktiserer på anden måde privat.

Det var ikke en sund relation for hverken borgeren eller mig

TEKST MARIE DISSING SANDAHL /// FOTO SØREN KJELDGAARD

Hvad skete der?

Jeg var i et team omkring en ung mand, der fik det svært med mig. Måske blev han forelsket i mig. Det blev et had/kærlighedsforhold, og når han havde det svært, var jeg tilfældigvis den, der udløste hans følelser. Efter at have været i teamet i halvandet år nåede relationen dertil, at han månedligt truede mig med diverse ting. Det startede i den milde ende: Han sagde fx, at han håbede, min hund døde. Men det eskalerede over tre-fire måneder og blev meget personligt. Han truede med at slå mig og mine børn ihjel og var meget detaljeret.

Hvad gjorde du?

Jeg har meldt borgeren fem gange til politiet. Den sidste anmeldelse kom, efter han ville have taget kvælertag på mig, hvis ikke en kollega havde standset ham. Jeg har været med til at sætte gang i en udvikling på arbejdspladsen, så vi får taget snakken om, hvor grænsen går. Loven gælder for alle – funktionsnedsættelse eller ej. I vores fag snakker vi om, at vi skal passe på vores borgere. Men vi skal også passe på os selv. Og det skal også være retfærdigt for os. Man kan sagtens være professionel over for borgerne, selvom man har meldt én til politiet.

Hvordan var det for dig?

Imens det stod på, følte jeg, at jeg sagtens kunne håndtere det. Jeg følte mig truet, men ikke bange. De meget voldsomme trusler stod

Nikoline Egemar 29 år

2019

Valgt som en ud af to tillidsrepræsentanter på Autismecenter Vestsjælland

2017

Socialpædagog på Autismecenter Vestsjælland, et døgntilbud til borgere indenfor autismespektret

2016

Socialpædagog på et botilbud i Specialcenter Slagelse

2016

Uddannet socialpædagog

på gennem fem-seks måneder, og det endte med, at ledelsen flyttede mig til et andet team, fordi de var bekymrede for min sikkerhed. Jeg blev meget frustreret over den beslutning. Fordi der var et hårdt arbejdsmiljø, var vi meget tætte i teamet både professionelt og personligt. Jeg syntes, jeg blev straffet for noget, jeg ikke kunne gøre for. Jeg havde ikke følt mig i fare og havde ellers en god relation til borgeren.

Hvordan har du det med det i dag?

Nu giver beslutningen om at flytte mig mening for mig. Jeg kan godt se, det ikke var en sund relation for hverken borgeren eller mig. Og selvom jeg ikke kunne mærke det, blev jeg påvirket af det. Når jeg møder borgeren nu, kan jeg se, han reagerer på at se mig. Og jeg mærker et prik i maven. Men jeg har det godt i det nye team og glæder mig til at gå på arbejde.

Hvad kan andre socialpædagoger bruge din historie til?

Min historie handler om, hvad der sker, når man langsomt vænner sig til grænseoverskridelser. Man flytter sine grænser for nogle andres skyld. Jeg blev tvunget til at træde et skridt tilbage og kan i dag godt se, at jeg var gået over mine grænser for, hvad det er acceptabelt for mig som menneske og medarbejder. Og det er skræmmende. Man ved ikke, at grænsen er overskredet, før det er sket. Og det er ofte grænseoverskridende at arbejde med mennesker, der ikke agerer som de fleste. ×

Trusler fra borger Sikker hverdag i nyt team

Socialpædagog Nikoline Egemar tog nødtvunget springet til et nyt team og fortsatte arbejdet efter trusler fra en borger. I dag ved hun, at det var det rigtige at gøre.

Job og karriererådgivningen tilbyder gode råd og sparring til dig, der overvejer at skifte spor.
Ring mandag kl. 14 til 17 på 7248 6060
eller bestil tid til en samtale på 7248 6000

FOTO: PRIVAT

Lotte Lynggaard om Linda Vejlgård (forrest)

Det jeg ser

Socialpædagogerne Linda Vejlgård og Lotte Lynggaard er kollegaer på det beskyttede værksted Hjortebro i Haderslev Kommune

LINDA ER EN FANTASTISK, TOSSET KOLLEGA

Linda og jeg har været kollegaer i otte år, og i de otte år har jeg lært meget af hende. Noget af det bedste, jeg har lært, er at være en lille smule mere tosset. Linda er nemlig rigtig god til at pjatte med borgerne. De borgere, vi arbejder med, har forskellige udviklingshandicap eller psykiatriske diagnoser, og for dem kan julen være fyldt med forventninger, som ikke kan blive opfyldt. Ud over samtaler er drillenisser derfor noget, vi bruger til at gøre julen til en nemmere tid.

En dag i december, da Linda er på vej hjem fra arbejde, ser hun, at hendes bil er viklet ind i toiletpapir. Det er borgerne, der har været på spil som drillenisser. Det, synes hun, er rigtig skægt, og dagen efter finder hun en vandpistol frem og giver dem tilbage. På den måde er hun god til at bruge de små drillerier til at skabe en tillidsfuld relation, som er afgørende i det socialpædagogiske arbejde.

Ser du noget særligt hos en kollega? Send en mail til: nyhedsrum@sl.dk

Hørt!

Julemåneden er særlig skøn med alle dens mange traditioner, gøremål og hygge. Vi bager julekager, æbleskiver og fremstiller konfekt med beboerne. Jo, julen er hjerternes fest.

— **Liselotte Hovgaard**, socialpædagog på Lionslund i Brøndby Strand, bosted for mennesker med varig nedsat fysisk og psykisk funktionsevne

Øjeblikket

Det er juleaftensdag på spædbørnshjemmet i Nuuk. Hele december har vi talt med børnene om, at julemanden kommer herop i sin helikopter. Vi står udenfor i det smukke snelandskab. Vi har alt vores overtøj på for at holde varmen, og sneen knitrer under skoene. På min arm har jeg en to-årig dreng fra børnehjemmet. Alle i byen er samlet, og vi står i en stor menneskemængde. Over os flyver helikopteren rundt. Lyset fra helikopteren bliver blått, når det rammer sneen. 'Hvad er det? Hvad er det?', spørger drengen og peger med sine sælskindsluffer. Da helikopteren lander, klapper alle, og grønlanderne hujer med karakteristisk lys stemme. Ud træder julemanden. Han er i det flotteste julemandstøj i dyb bordeauxrød farve, og han støtter sig til sin narrehvalstok, idet han går tættere på mig og drengen. Det var en helt særlig oplevelse, som jeg sent glemmer.

— **Sidsel Malling**, socialpædagog